

17 Januari 2016.
Voorganger : Wim Sleddens osa

'Het wonder van Kana'

*Als Jezus zijn optreden begint,
breekt er een nieuwe tijd aan.
De oude wet, een regime van water en brood,
heeft zijn tijd gehad.
In Kana wordt de bruiloft tussen God en mensen gevierd
met een overvloed aan voortreffelijke wijn.
De oude regels gelden niet meer.
'Gij hebt de goede wijn tot het laatste bewaard!'
Het goede begint, als Jezus begint.*

Lezing: Jesaja 62, 1-5

*Uit liefde voor Sion kan ik niet zwijgen, uit liefde voor Jeruzalem ken ik geen rust,
totdat zijn heil straalt als een gloed en zijn redding als een brandende toorts.
De volken zullen uw heil zien en alle koningen uw heerlijkheid.
Zij geven u een nieuwe naam, die de HEER zelf heeft bepaald.
U zult een schitterende kroon zijn in de hand* van de HEER,
een koninklijk diadeem in de hand van uw God.
Men noemt u niet langer 'Verstotene', en uw land niet langer 'Verlatene',
maar u zult heten: 'Mijn Welbehagen', en uw land: 'Gehuwde'.
Want de HEER heeft welbehagen in u en uw land wordt gehuwd.
Zoals een jongeman een meisje huwt, zo zal Hij, die u opbouwt, u huwen.
En zoals de bruidegom blij is met zijn bruid, zo zal uw God blij zijn met u.*

Evangelie: Johannes 2, 1-12

*Op de derde dag werd er een bruiloft gevierd te Kana in Galilea, waarbij de moeder van Jezus aanwezig was. Ook Jezus en zijn leerlingen waren op de bruiloft uitgenodigd. Toen de wijn opraaakte, wendde de moeder van Jezus zich tot Hem en zei: 'Ze zitten zonder wijn.' Jezus antwoordde: 'Wat hebben ik en u daarmee van doen, Vrouwe? Mijn uur is nog niet gekomen. Zijn moeder zei tegen de dienaren: 'Wat Hij u ook beveelt, doe het maar.'
Nu stonden daar zes stenen waterbakken ten behoeve van het Joodse reinigingsgebruik, elk met een inhoud van twee tot drie metreten. 'Doe die bakken vol water,' beval Jezus hun. Ze deden ze vol water, tot de rand toe. Vervolgens zei Hij: 'Schep er nu wat uit en breng het naar de tafelmanier.' En ze deden het.
De tafelmanier proefde het water dat wijn was geworden, maar wist niet waar die vandaan kwam; de dienaren die het water geschept hadden wisten het wél. De tafelmanier riep dus de bruidegom en zei: 'Iedereen schenkt toch eerst de beste wijn, en de gewone pas wanneer er al flink gedronken is. Maar u hebt de beste wijn bewaard tot het laatst!'
Dat was het begin van Jezus' tekenen, te Kana in Galilea. Hij openbaarde zijn heerlijkheid en zijn leerlingen geloofden in Hem.*

Overweging

Vondsten in de bodem van het oude Israël zeggen ons hoe groot de zes kruiken moeten zijn geweest die Jezus door de bedienden liet vullen. Men denkt ook te kunnen zeggen hoeveel gasten er op een bruiloftsfeest kwamen. Dan kun je een rekensommetje maken om te zeggen dat Jezus op dat feest moet hebben gezorgd voor zo'n 60 à 70 liter wijn per persoon. Maar om het verhaal te lezen en te verstaan heb je die getallen helemaal niet nodig. Het hele verhaal spreekt van een royale overvloed, die er kwam door toedoen van Jezus.

Het feest leek vast te lopen, maar met Jezus begint het feest opnieuw, en nu pas echt: met de beste wijn. Dat is in het kort de boodschap van het verhaal.

Met dit verhaal zijn we nog aan het begin van het evangelie van Johannes. Met dit verhaal wil Johannes als het ware de toon zetten. Even eerder, in de proloog op zijn evangelie, had hij over Jezus al gezegd: 'Uit zijn overvloed zijn wij allemaal met goedheid overstelpt.' Wat de proloog zegt met woorden, zien we voor onze ogen gebeuren op het trouwfeest in Kana. Johannes wil ons duidelijk maken dat grenzeloze overvloed het kenmerk is van de Messias. In dezelfde toonaarden heeft Jesaja ons in de eerste lezing verteld over de goede nieuwe toekomst die aanbreekt voor het volk van God. Johannes begint zijn verhaal over Jezus even uitbundig. Wij zullen vaker uit zijn evangelie lezen, om de rijkdom die in deze nieuwe mens, Jezus, onder ons gekomen is, om zijn rijkdom tot onze rijkdom te laten worden.

Dit eerste verhaal speelt op 'de derde dag'. In de Schrift duiden die woorden, 'de derde dag', op een vreugdevol gebeuren met grote betekenis. Belijden wij ook niet: 'op de derde dag verrezen uit de doden'? Vandaag, op deze derde dag, wordt er getrouwd. Maar onverwacht stopt het feest, het loopt vast, want de wijn is op. Het verbond van een huwelijk tussen man en vrouw, wordt vaak gebruikt om te verwijzen naar het verbond tussen God en zijn volk. U hebt het gehoord in de slotregels van de eerste lezing. En met de komst van Jezus staan we op de drempel om van het oude over te gaan naar een nieuw verbond tussen God en zijn volk. Het oude verbond loopt af, er begint een nieuwe tijd. De oude wijn is op, maar Jezus laat de kruiken opnieuw vullen. Het zijn er zes. En niet de bruidegom van het feest, maar de nieuwe bruidegom van het nieuwe feest weet waar de wijn vandaan komt. Hij is degene die de nieuwe wijn schenkt. - Die kruiken, dat waren er zes. Maar zes duidt op iets dat nog niet af is. God heeft de schepping van de wereld voltooid in zeven dagen. Met de nieuwe wijn kan het feest opnieuw beginnen, het nieuwe feest van God met de mensen, in Jezus. De wijn die nu geschonken wordt is de beste, en deze wijn raakt nooit op.

Er is nog een belangrijk iemand op het feest, die wij niet mogen vergeten, de moeder van Jezus. Het evangelie van Johannes vermeldt haar twee keer, maar steeds zonder naam. Voor Johannes is Maria vandaag degene die met haar persoon de verwachting van haar volk vertegenwoordigt, het uitzien naar de nieuwe tijd En die breekt nu aan, in Jezus. Zij voelt aan dat het oude verbond ten einde loopt. Het is op. Dat zegt ze ook tegen Jezus: 'Ze hebben geen wijn meer.' En dan tegen de bedienden: 'Doe maar wat hij zal zeggen.' Die woorden gaan uit boven het probleem met de wijn. Ze klinken als een vermaning, als een oproep tot gehoor en tot geloof.

Het verhaal van Kana is een verhaal vol symboliek. Symboliek rondom de figuur van Jezus, de Christus. Aanwijzingen, tekens, die onze aandacht naar hem toe leiden, naar die nieuwe mens, een mens zoals wij die op deze aarde nog niet hadden gekend. In hem begint het feest opnieuw. Wij zullen verder lezen uit het evangelie, hoofdstuk na hoofdstuk, en zo zullen we heel de rijkdom van het geheim van God, dat deze Jezus, dat deze nieuwe mens, in zich draagt, leren kennen. We zullen het tot ons laten spreken, en wij zullen proberen die rijkdom bij ons binnen te laten, in ons hart, in wat wij denken en in onze manier van doen. Wij, ieder van ons, maar ook wij samen, geloofsgemeenschap, die leeft van het woord van Christus, van wie hij was en van wat hij deed. Ergens in een van zijn brieven schrijft de Apostel Paulus: 'Totdat Christus gestalte krijgt in u.' Wij willen ons leven niet zomaar leven, maar in verbinding met Christus, en vanuit Christus, om iets van zijn inzet voor het Rijk van God transparant te laten worden in ons, in de mensen die wij zijn; en in ons, in de geloofsgemeenschap die wij samen vormen. Doe wat hij u zeggen zal, en laat zijn persoon en zijn leven gestalte krijgen in u.